

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XXVIII. — Izdan in razposlan dne 2. aprila 1902.

Vsebina: Št. 68. Ukaz v izvršitev zakona z dne 22. januarja 1902. l. o uredbi konzulskih pristojbinskih stvari.

68.

Ukaz vsega ministrstva z dne 17. marca 1902. l.

v izvršitev zakona z dne 22. januarja 1902. l. (drž. zak. št. 40) o uredbi konzulskih pristojbinskih stvari.

Člen I.

V izvršitev zakona z dne 22. januarja 1902. l. (drž. zak. št. 40) se v porazumu z vladno dežel ogrske krone in s c. in kr. ministrom za zunanje stvari na podstavi §§. 7 in 8 omenjenega zakona izdaja naslednji „Pravilnik“:

Pravilnik

o uvedbi splošne konzulske pristojbinske tarife.

§. 1.

Za konzulske urade v zmislu §. 1 zakona z dne 22. januarja 1902. l. (drž. zak. št. 40) o uredbi konzulskih pristojbinskih stvari je imeti ne samo kjer koli se nahajajoče c. in kr. konzulske urade vsakojake činovne kategorije, temveč tudi c. in kr. poslaništva, c. in kr. diplomatske agencije in druge vladne organe, ako jim je izročeno ali se jim v bodoče izroči opravljanje konzulskih uradnih dejanj.

§. 2.

Konzulske pristojbine se pobirajo pri pristojbinah, navedenih v tarifni številki 10 a 2, b 2, c 2 v II. oddelku tarife, brez izjeme, potem gledé ostalih pristojbin na konzulskih uradih, katerim je na čelu efektiven opravitelj, za račun c. in kr. ministrstva za zunanje stvari, na vseh drugih konzulskih uradih za račun dotičnega uradnega predstojnika, ako se ne odredi drugače v tarifi ali s posebnimi določili.

§. 3.

Razen primerov pobiranja, ustanovljenih v tarifi, in razen za to določenih pristojbin ne smejo kak konzulski urad ali njegovi nameščenci zahtevati ali vzprejeti nobene druge kakoršnekoli pristojbine ali nagrade za kako uradno dejanje ali za kako službo.

Uradna dejanja, na katera bi se ne mogel uporabiti noben postavek tarife, so pristojbine prosta. Konzulski urad pa ima dolžnost v takem primeru dotično uradno dejanje naznaniti ministrstvu za zunanje stvari.

§. 4.

V pristojbini za vlogo je vedno obsežena tudi pristojbina za rešitev, ako za posamezna uradna dejanja ni kaj drugega določenega v tarifi.

§. 5.

Dolžnost plačati pristojbino ima tista stranka, ki zahteva konzulsko uradno dejanje, oziroma pri

uradnih dejanjih, začeti uradoma, tista stranka, v koje stvari se vrši uradno dejanje.

Ako zahtevata pristojbini zavezano uradno dejanje dve osebi ali več, so te osebe obvezane nerazdelno.

Pristojbine, ki se nanašajo na plovstveni obrat avstrijskega ali ogrskega trgovinskega pomorstva, mora najprej plačati plovec.

§. 6.

Praviloma je plačati konzulsko pristojbino v času, ko se izroči pristojbini zavezana vloga, oziroma ko se izvrši uradni izdatek ali kako drugo uradno dejanje, zvezano s plačilom pristojbine po tarifi.

§. 7.

Razsodno pristojbino, ki jo je položiti v kaki civilni pravdi, potem prisojilno pristojbino (t. št. 10, oddelek II) je plačati ali ugotoviti ob sklepu sodne obravnave ali zapuščinske razprave in sicer, predno se izda razsodba, oziroma predno se izda prisojilno pismo. Ako se civilna pravda konča s sodno poravnavo ali s kompromisom, tedaj je pristojbine za poravnavo ali kompromis plačati ali zagotoviti, predno se začne poravnava ali kompromis, in v teh primerih je v spisu samem določiti, katera pravnih strank mora plačati to pristojbino.

V tarifni številki 9, lit. b, oddelka II odrejeno pristojbino je plačati ali zagotoviti, predno se izroči hranjeni predmet.

§. 8.

Od pravila, postavljenega v §. 6, so dopustne naslednje izjeme:

- a) avstrijski ali ogrski plovci lahko v času svojega bivanja v kakem pristanu, v katerem je kak c. in kr. konzulski urad, položijo konzulske pristojbine, kar se jih je nabralo po prvem oddelku tarife, ko se odpravi dotična ladja;
- b) s pobiranjem konzulskih pristojbin v teku kake zapuščinske razprave, na primer pristojbin za zapis za mrličem, napravo sodne zapore, objavo oporoke, zbore dedičev, zapis inventarjev dražbe itd., potem konzulskih pristojbin v konkurznem postopanju, n. pr. zbore upnikov in

enake, se lahko čaka dotlej, da razprava zapuščine ali likvidacija konkurzne mase nakaže gotovi denar.

§. 9.

Za uradna dejanja, za katera je poleg konzulskih pristojbin oddelka I in II tarife plačati še konzulske pristojbine oddelka III tarife (postranske pristojbine in dnevščine), morajo stranke v založbo teh pristojbin potrebne zneske, katerih višino naj preračuni predstojnik konzulskega urada, proti poznejši likvidaciji naprej napredninoma položiti v gotovini ali zagotoviti.

Ako se taka uradna dejanja v stvareh strank izvrše uradoma, je pristojbine oddelka III tarife pri efektivnih konzulskih uradih plačati iz uradnih novcev predplačno proti poznejšemu povračilu s strani strank.

§. 10.

Pri tistih tarifnih številkah II. oddelka, pri katerih se pristojbinska izmera preračuni po vrednosti, je, ako je predpisu pristojbine za podstavo kak določen denarni znesek, pristojbino odmeriti po tem znesku; ako pa je predmet, po katerem je plačati pristojbino, kaka cenljiva reč, tedaj je vrednost, ki jo je dati odmeri pristojbine za podstavo, ovedeti tako:

- a) pri vrednostnih papirjih, ki se glasé na imetine, in pri vseh papirjih, ki so predmet bankovnega kupnega in prodajnega opravila, ako so ti papirji v avstrijsko-ogrski monarhiji pripuščeni za borzno kupčijo, po zadnji uradni zabeležbi dunajske ali budimpeštanske borze, za katero je zvedel konzulski urad ob času uradnega dejanja; pri tem je, ako so beležbe na teh borzah različne, dati odmeri pristojbine v podstavo nižjo kurzno beležbo;
- b) pri papirjih, navedenih v odstavku a), ako njihova kurzna vrednost na dunajski ali budimpeštanski borzi ni znana ob času uradnega dejanja, ali pri papirjih v odstavku a) ozna-menjene vrste, ki v avstrijsko-ogrski monarhiji niso pripuščeni v borzno kupčijo, po borznem kurzu, merodajnem za dotični trg, ali s cenitvijo;
- c) pri drugih cenljivih rečeh s prisego nadomestujočo napovedjo pristojbini zavezane stranke, razen, ako je z uradnim dejanjem itak opraviti cenitev.

Ako pové stranka obče znano prenizko vrednost, lahko konzulski urad ové vrednost

s cenitvijo; v tem primeru mora stroške cenitve plačati stranka samo tedaj, ako s cenitvijo ovedena vrednost za več nego deset odstotkov presega vrednost, ki jo je povedala stranka.

§. 11.

V vsaki civilni pravdi, kateri je predmet kaka cenljiva reč, je s tožbo ali protitožbo spojiti napoved vrednosti spornega predmeta.

Ako nasprotna stranka ne ugovarja tej napovedi dotlej, da se vrši narok, ki ga je določiti o tožbi, ostane ta napoved merodajna za odmero konzulske pristojbine in je nedopustno pozneje začeti dokaz višje ali manjše vrednosti.

Ako se stranke v primeru ugovora ne sporazumejo ob naroku, naj konzulski urad takoj ukrene morda potrebno opravo dokaza in po tem ustanovi vrednost, in konzulske pristojbine, ki se po tarifi naberejo za opravo dokaza, mora v tem primeru položiti ugovarjajoča pravdna stranka.

Ako potrebne napovedi vrednosti nedostaje v tožbi ali protitožbi, naj konzulski urad zaukaže, da se takoj popolni.

Ako se v tožbi pové obče znano prenizka vrednost ali se obé sporni stranki sporazumeta o obče znano prenizki vrednosti, lahko konzulski urad postopa v zmislu §. 10, lit. c), drugi oddelek, predno se začne nadaljnji postopek.

§. 12.

Za odmero pristojbine za izročitev depozitov je merodajna tista vrednost, ki jo ima dotični položeni vrednostni predmet ob izročitvi.

§. 13.

Konzulske pristojbine je odmerjati v kronski vrednoti in so plačne v njej.

Ob vplačilu pa se lahko pristojbinski zneski položijo tudi v drugih krožečih zlatih in srebrnih novcih ali v papirnatem denarju, ki je v obteku, ako se to spozna za potrebno z ozirom na krajne razmere.

V tem primeru je ta plačilna sredstva preračunati v kronsko vrednoto po kurzni vrednosti. Ako se na sedežu konzulata ne more ovedeti kurz v kronski vrednoti, je kurzno vrednost teh plačilnih sredstev

po njihovem vsakokratnem kurzu preračunati v franke in po tem v kronsko vrednoto. Pri tem in pa če se plača v frankih, je 20 K računati za 21 frankov.

V primerih, v katerih se pristojbinska izmera odmeri po vrednosti, je to vrednost ustanoviti tudi v kronski vrednoti. Ob tej ustanovitvi vrednosti je zmislu primerno uporabljati določila, obsežena v sprednjem odstavku.

Opomnja. Primeri za preračun pristojbinskega zneska, ako se plača v drugih novcih nego v novcih kronske vrednote in njihova kurzna vrednost ni znana po kronski vrednoti.

Na primer: Ladja mora plačati bečvarine po I. odd., številki 1, I, c — 9 K 50 h.

Preračun pristojbinskega zneska:

(1. V Nemški državi.)

Plača se v markah. Kurz: 20 frankov = 16·31 M.

Formula:

Znesek, ki ga je plačati v markah je =

$$\frac{\text{Pristojbina v K kurz noveca po 20 frankov}}{400} = \frac{9\cdot50 \times 21 \times 16\cdot31}{400}$$

$$9\cdot50 \times 21 = 199\cdot50$$

$$199\cdot50 \times 16\cdot31 = 3253\cdot845$$

$$3253\cdot845 : 400 = 8\cdot134612$$

Pristojbina 9·50 K je enaka 8·13 M.

(2. V Italiji.)

Plača se v lirah (v papirju). Kurz: 20 frankov = 21·30 L.

Znesek, ki ga je plačati v lirah =

$$\frac{\text{Pristojbina v K kurz noveca po 20 frankov}}{400} = \frac{9\cdot50 \times 21 \times 21\cdot30}{400}$$

$$9\cdot50 \times 21 = 199\cdot50$$

$$199\cdot50 \times 21\cdot30 = 4249\cdot35$$

$$4249\cdot35 : 400 = 10\cdot6233$$

Pristojbina 9·50 K je enaka 10·62 L.

§. 14.

Odtisek zakona z dne 22. januarja 1902. l. (drž. zak. št. 40) in tega pravilnika s pripadajočo

tarifo vred je na vsakem konzulskem uradu nabiti na kakem pripravnem kraju uradnega prostora, ako moči v obliki tabel, da jih more vsakdo vpogledati.

Člen II.

Dan, katerega začne veljati zakon z dne 22. januarja 1902. l. (drž. zak. št. 40), se določa na podstavi njegovih paragrafov 8 in 9 v porazumu z vlado

dežel ogrske krone in s c. in kr. ministrom za zunanje stvari na 1. dan julija 1902. l.

Z istim dnem stopi tudi ta ukaz v moč.

Koerber s. r.

Wittek s. r.

Spens s. r.

Rezek s. r.

Giovanelli s. r.

Welsersheimb s. r.

Böhm s. r.

Hartel s. r.

Call s. r.

Pietak s. r.